

[Undervisnings- og forskningsministeren]

det er også klogt, fordi vi jo har fagligt selvstyre, det er arbejdsmarkedets parter, der i erhvervsuddannelsessammenhæng har ansvaret for uddannelsernes indhold, og så må de også selv påtage sig dette ansvar. Det ved jeg også at spørgeren er enig med mig i. Men vi skal selvfølgelig gøre, hvad vi kan, fra offentlig side.

Og så kommer spørgsmålet: Gør det offentlige, hvad det kan? Det har hr. Klaus Hækkerup sat spørgsmålstejn ved, og det gør han med god grund. Det viser sig, at man ikke kan bestride, at det offentlige er lidt dårligere til at omsætte job til lærepladser. Det er sådan, at det offentlige beskæftiger 6,2 pct. af de faglærte, men kun 3,9 pct. af lærlingene og eleverne, mens f.eks. de små virksomheder beskæftiger 35 pct. af samtlige lærlinge, skønt de kun har 13,4 pct. af de faglærte ansat.

Så jeg giver spørgeren ret i det, han skriver i begrundelsen om, at problemet er stærkt varierende, og især det offentlige og de store virksomheder . . .

Formanden:

Taletiden er overskredet.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

. . . løser ikke opgaven godt nok.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil takke for ministerens svar og sige, at jeg opfatter det også sådan, at det, vi står over for, er et fælles problem for de unge, der nu afslutter efg-uddannelsen, som det vel er svært at løse, men som vi alligevel bør bestræbe os på at løse.

Det, jeg måske kunne forestille mig, var, at ministeren allerede nu skrev ud til skolerne og bad de faglige udvalg på skolerne om deres vurdering for ligesom at gøre opmærksom på, at det er en sag, der fokuseres på. Jeg kunne forestille mig, at ministeren også tog initiativ til, hvis det skulle blive nødvendigt, at skabe overblik over, hvilke muligheder der ville være for eventuelt at etablere en værkstedsundervisning og omkostningerne derved, og at ministeren også opfordrede arbejdsmarkedets parter til at gå i gang med en informations- og oplysningskampagne, altså skrev til dem for at præcisere, at det var det, man ønskede fra deres side.

Jeg kunne forestille mig, at ministeren bad det overordnede Lære- og Praktikpladsudvalg, hvor både LO og DA jo er repræsenteret, om snarest muligt selv at overveje situationen og komme med nogle forslag, som kunne være inspirerende for den politiske beslutningsproces.

Endelig kunne ministeren også bede bestyrelsen i Arbejdsgivernes Elevrefusion om at overveje, hvilke muligheder den havde for at fastholde og udvide antallet af praktikpladser.

Det er de fem områder, hvor jeg på nuværende tidspunkt mener at man kunne aktionere, uden at det ville betyde udgifter for det offentlige, men hvor man alligevel klart markerede, at det var en sag, der var af interesse og betydning.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan tilslutte mig, at der bør være aktivitet på disse fem områder. Jeg kan oplyse, at når det f.eks. gælder arbejdsmarkedets parter og deres forpligtelse til at iværksætte en oplysningskampagne, er der faktisk på Erhvervsuddannelsesrådets møde den 14. april 1989 truffet beslutning om, at der skal afholdes en konference om lære- og praktikpladsproblemerne, og det vil ske meget snart, nemlig i maj eller juni måned.

Det betyder ikke, at man indtil da ikke har foretaget sig noget. Man har faktisk givet både Direktoratet og mig en redegørelse og et oplæg til, hvad man kan gøre, og det er præget af, at man i høj grad ønsker selv at gøre noget. Så jeg kan forsikre, at arbejdsmarkedets parter og de faglige udvalg kender deres ansvar, og de ved, at det, der lurder, hvis ikke de lever op til deres ansvar, er, at staten på en eller anden måde umyndiggør de faglige udvalg, og det tror jeg vi er enige om at vi skal undgå.

I det omfang der ikke er taget initiativer på fire af de fem områder, vil jeg gerne overveje at gøre det.

Det punkt, jeg sætter spørgsmålstejn ved, er værkstedsundervisning, for det er en større sag. Den kom der ikke meget ud af i 1983, så på det punkt vil jeg gerne have lov at tænke lidt dybere, før jeg lover at gå ind i nærmere overvejelser.

Klaus Hækkerup (S):

Der er tre ting, jeg vil fremføre:

For det første synes jeg, at hvis ministeren skrev ud og bad om en tilbagemelding, så der